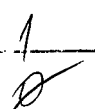

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.

8.M.3186/2015/7.

III/794-0/2016	
2016 APR 21	
	

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a

által képviselt

alperesnek

jogi előadó által képviselt

alperes ellen **illetmény-különbözet megfizetése és egyéb igény iránti kereseti kérelme** folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. §-ban biztosított jogkörénél fogva

i n d í t v á n y o z z a

a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (R.) 89. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak egyedi normakontroll eljárás során történő felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A felperes 2015. november 12. napján keresetet terjesztett a bíróság elé, melyben kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felperes szolgálati időpótlék szempontjából számítandó szolgálati idejének kezdő időpontja 1982.10.20. napja.

A felperes a kereseti kérelemben arra hivatkozott, hogy az alperes szolgálati időpótlék alapját képező szolgálati idejének kezdő időpontját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban új Hszt.) 156. § (1) és a 280. § (1)-vel ellentétesen állapította meg a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetőjének 301/3766/2015. sz. parancsával, mert a 31/2015 (VI. 16) BM rendelet az 1996. évi XLIII. törvényre (régis Hszt.) hivatkozással a tényleges hivatásos állományban eltöltött időre szűkíti a szolgálati időpótlékre való jogosultság szempontjából beszámítható időt. A felperes hivatkozott arra, hogy új Hszt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelyből ez a szűkítés levezethető lenne, és felhatalmazást sem ad a belügyminiszternek ilyen jellegű szabályozásra. Az alperes személyi állományra vonatkozó parancsa a szolgálati időpótlékre jogosultságot 1990.04.10. napjától állapította meg.

Az R. 89. § (2) bekezdésének második fordulata szerint az (1) bekezdés e) pontja szempontjából (szolgálati időpótlék) a régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében meghatározott időt kell figyelembe venni. A régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdése pedig

azt mondja ki, hogy a szolgálati időpótléokra jogosultság szempontjából kizárólag a kedvezményesen számított szolgálati idő nélküli, ténylegesen hivatásos állományban eltöltött idő vehető figyelembe.

A régi Hszt. 326. § (3) bekezdése szerint a tényleges hivatásos szolgálati viszonyban töltött idő a hivatásos állományba vétel napjától a szolgálati viszony megszűnésének napjáig tart, továbbá a tényleges hivatásos szolgálati időbe a 2012. január 1. előtt hatályos szabályok alapján számított kedvezményesen számított szolgálati időt is be kell számítani. A 100/A. § (2) bekezdésében nevesítette a jogszabály azt, hogy a szolgálati időpótléokra jogosultság szempontjából a kedvezményesen számított szolgálati idő nem vehető figyelembe.

A felperes kezdeményezte, hogy a bíróság forduljon az Alkotmánybírósághoz a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) Belügyminisztériumi rendelet (R.) 89. § (2) bekezdésében foglaltak Alaptörvény-ellenességének egyedi normakontroll keretében történő vizsgálata érdekében.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a határozat a szolgálati időpótlék megállapítása tekintetében a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelel, így arra is, hogy a Hszt. 352. § b) pontjának 2. alpontja is a szolgálati időpótlék beszámítása körében egyértelműen a régi Hszt. 100/A. §-ra utal. Az alperes az Alkotmánybíróság eljárásra tett felperesi indítványt nem ellenezte.

A Hszt. 156. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati időpótlék a hivatásos állomány tagját szolgálati viszonyban eltöltött 10 évtől kezdődően megillető, a szolgálatban eltöltött 5 évenként növekvő mértékű, a rendvédelmi illetményalap meghatározott százalékában megállapított illetményelem. A szolgálati időpótlék mértékét a 10. melléklet tartalmazza. A szolgálati időpótléokra jogosultságot a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével kell megállapítani.

A Hszt. 280. § (1) bekezdése szerint ahol e törvény hivatásos szolgálati időről rendelkezik, szolgálati időként kell figyelembe venni:

- a) a rendvédelmi szervnél szolgálati viszonyban töltött időt,*
- b) a rendvédelmi szervnél kormánytisztviselői, köztisztviselői, közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban és munkaviszonyban töltött időt,*
- c) e törvény hatálya alá tartozó másik rendvédelmi szervnél szolgálati viszonyban töltött időt,*
- d) a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses katonai állományában töltött időt,*
- e) az a) és b) pont alá nem tartozó költségvetési szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban vagy közszolgálati jogviszonyban töltött időt, ha a szolgálati viszony e jogviszonyok valamelyikéből áthelyezéssel vagy közvetlenül kinevezéssel jött létre,*
- f) az a) és b) pont alá nem tartozó költségvetési szervnél közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti, bírói vagy ügyészi jogviszonyban eltöltött időt, ha a szolgálati viszony e jogviszonyok valamelyikéből áthelyezéssel vagy közvetlenül kinevezéssel jött létre,*

g) e törvény hatálybalépése előtt a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: 1996. évi XLIII. törvény) rendelkezései alapján elismert és beszámított időt, valamint
 h) a sor- és tartalékos katonai szolgálatban eltöltött időt.

A Hszt. 280. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések rögzítik, ahol a Hszt. tényleges szolgálati időről rendelkezik, milyen időtartamokat kell szolgálati időként figyelembe venni.

A Hszt. 280. § (1) bekezdéséhez fűzött, törvény alkotói indokolás értelmében, a törvény megkülönbözteti a hivatásos szolgálati időt és a tényleges szolgálati időt és az egyes jogintézményeknél rögzíti, hogy mely fogalomra tekintettel kell a szolgálati időt számítani. A hivatásos szolgálati idő irányadó a felmentési idő, a végkielégítésre jogosultság, a pótszabadság, a szolgálati időpótlékra való jogosultságra, a jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából.

A Hszt. 280. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések értelmezéséből és az ahhoz fűzött törvényi indokolásból az állapítható meg, hogy azonos szolgálati időtartam számítás alapján kell megállapítani a felmentési időre, a végkielégítés jogosultság, valamint a szolgálati időpótlékra való jogosultság kezdő időpontját.

Az R. 89. § az alábbiakat mondja:

(1) A hivatásos állományba történő kinevezéskor meg kell állapítani a Hszt. 280. §

(1) bekezdése és (4) bekezdés a) pontja alapján

- a) a felmentési idő,
- b) a végkielégítés,
- c) a pótszabadság,
- d) a jubileumi jutalom, és
- e) a szolgálati időpótlék

szempontjából a hivatásos állomány tagjának hivatásos szolgálati idejét.

(2) A Hszt. 280. § (1) bekezdés g) pontja alkalmazásában az (1) bekezdés a)-d) pontja szempontjából a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 326-329. §-a alapján beszámított szolgálati időt, az (1) bekezdés e) pontja szempontjából a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 100/A. § (2) bekezdésében meghatározott időt kell figyelembe venni.

A fentiekben idézett rendelkezések értelmezése és összevetése alapján az állapítható meg, hogy érdemben és tartalmilag a rendelet vonatkozó rendelkezései a már hatályon kívül helyezett Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással, a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre (tényleges szolgálati időre) szűkíti a szolgálati időpótlékra való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, eltérően a felmentési idő, végkielégítés, pótszabadság, illetve jubileumi jutalom jogosultság szempontjából beszámítható időtartamtól (hivatásos szolgálati időtől).

Fentiekből következően az R. 89. § (1) bekezdése, a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, a bekezdésben megjelölt Hszt. rendelkezéseihez nem kapcsolódóan határoz meg rendelkezéseket, a R. 89. § (2) bekezdésében meghatározott

rendelkezés pedig a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában, azt szűkítve, a szolgálati időpótléokra való jogosultság kezdő időpontját nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével rendeli megállapítani, amely a Hszt. 156. § (1) bekezdésébe, valamint a 280. § (1) bekezdésébe ütközik.

Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése szerint a Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

A Belügyminiszter a 31/2015 (VI. 16) BM rendelet megalkotására a Hszt. 341. § (1) bekezdés 6. pont a), b), c), d), e) és f) alpontjában, 7. pontjában, 14. pontjában, 19. pontjában, 20. a), b), és c) alpontjában, valamint 26. pontjában foglaltakra kapott felhatalmazást a rendelet megalkotására.

A Hszt. 341. § (1) bekezdésének hivatkozott pontjait és alpontjait alapján az látszik megállapíthatónak, hogy a Belügyminiszter nem kapott arra törvényi felhatalmazást, hogy az általa megalkotott miniszteri rendeletben a szolgálati időpótléokra való jogosultság kezdő időpontja tekintetében a Hszt.-ben foglalt rendelkezéstől eltérően, azt szűkítve, a hivatásos szolgálati idő helyett, a tényleges szolgálati idő alapján határozza meg a szolgálati időpótléokra való jogosultság szempontjából beszámítandó szolgálati időtartamot.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja az, hogy az R. 89. § (1) bekezdés rendelkezései a már hatályon kívül lévő régi Hszt. 100/A. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással a ténylegesen hivatásos állományban eltöltött időre szűkíti a szolgálati időpótléokra való jogosultság szempontjából beszámítható időtartamot, a Hszt. 156. § (1) és 280. §-al ellentétesen. Az R. 89. § (1) és (2) bekezdése a Hszt.-ben adott felhatalmazás hiányában a bekezdésben megjelölt Hszt. rendelkezéseihöz nem kapcsolódóan határoz meg előírásokat.

Az R. 89. § (2) bekezdésben foglalt rendelkezés érdemben és tartalmilag a Hszt. 156. § (1) bekezdésbe, a 280. § (1) bekezdésbe ütközően a szolgálati időpótléokra való jogosultságot nem a hivatásos szolgálati idő figyelembevételével, hanem a tényleges szolgálati idő figyelembevételével állapítja meg.

Fentiekből következően a támadott jogszabály az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseibe ütközik.

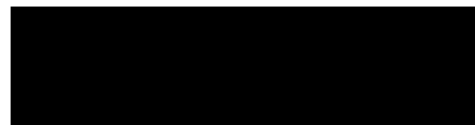
Az Abtv. 25. §-a úgy rendelkezik, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek Alaptörvény ellenességét észleli, a bírósági eljárás felfüggesztése mellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítását, illetve az Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság a Pp. 155/B. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítására irányuló eljárását az Abtv.-ben foglalt szabályok szerint hivatalból, vagy kérelemre kezdeményezheti. A bíróság ezen eljárását az a fél kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály Alaptörvény ellenes.

A bíróság a felperes indítványát megalapozottnak találta, ezért a 8.M.3186/2015. számú per tárgyalását felfüggesztette és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről határozott.

A bíróság a fenti kifejtett indokok alapján kéri az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az R. 89. § (1) bekezdése és 89. § (2) bekezdése Alaptörvény ellenességét, és e jogszabályhelyeket semmisítse meg, továbbá kéri a támadott jogszabályhely alkalmazásának kizárását a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 8.M.3186/2015. számon folyamatban lévő eljárásban.

Budapest, 2016. április 1.

eljáró bíró

A kiadmány hitelű

kiadó

